

[Fr. Dalgaard.]

60 pCt., som er klausuleret, er for lidt, og at man maa op paa betydelig højere Procenter.

Det er rigtigt, hvad den højtærede Indenrigsminister sagde, at til Boligbyggeriet, som vi har det for Øjeblikket, gaar der saadan noget som 4—5 Mill. Kbf. — det vil sige 25—30 pCt. af det hele. Dette viser, at Boligbyggeriet er Stedbarn, og at det er andre Faktorer, som lægger Beslag paa langt den største Del af Træimporten og af den indenlandske Hugst, og det er vistnok blevet meget værre i den allerseneste Tid. Jeg hører i Dag, at Byggenævnet, hvad angaar Materialebevilling til strengt nødvendigt Byggeri, kun skulde have givet Tilladelse til Gulvbrætter til rene Opholdsværelser i nyt Byggeri, medens der altsaa ikke skulde være Gulvbrætter nok til de andre Værelser, til Køkken o. s. v. Det lyder fast utroligt, at Situationen skulde være saa slem, men det viser samtidig, at den er meget alvorlig, og at der maaske var Anledning til i den foreliggende Situation — for Tiden rider hurtigt — at gaa videre med Restriktionsbestemmelserne end foreslaaet af Byggeudvalget og tiltraadt af den højtærede Indenrigsminister.

Hvad angaar de øvrige Materialegrupper, som den højtærede Indenrigsminister omtalte, var der jo en vis Optimisme hos Ministeren. Det er muligt, at Stensituationen skulde blive bedre i det kommende Aar — det har jo ogsaa Teglværksfolkene lovet os. Men jeg kan ikke tilbageholde den Bemærkning, at i hvert Fald en stor Del af den Kritik, der hidindtil har været rettet mod Teglværksindustrien i Forbindelse med Fremskaffelse af Sten, har været berettiget. Man skyder sig ind under mange Ting; bl. a. peger man paa Spørgsmaalet om Arbejdskraft, en af de Faktorer, jeg skal komme tilbage til i Forbindelse med Belysningen af hele Situationen. Men hvis de Herrer Teglværksejere nu har forbedret sig, og hvis Stensituationen skulde være lidt bedre, skulde det glæde os.

For en Række andre Materialer gælder det imidlertid, at selv om man nu siger, der skulde være nok af dem, viser det sig ved det aktuelle Byggeri, at det praktisk talt er umuligt at fremskaffe de allernødvendigste Materialer. Naar den højtærede Indenrigsminister siger, at f. Eks. Sømsituationen skulde være særdeles god, tror jeg ikke, det er Tilfældet. Det er rigtigt, at der er kommet Raamaterialer til Sømmene, men Branchens Folk mener, det er værre nu med Fremskaffelse af Søm under de frie Forhold,

end da der gjaldt visse Restriktioner. I det hele taget har man jo været villig til at hæve en Del af de Restriktioner, som skulde være og er absolut nødvendige.

Med Hensyn til Reparationsudgifterne siger den højtærede Indenrigsminister, at det jo er nødvendigt at holde ved lige, og jeg erkender, at det naturligvis er samfundsgavnligt, at man holder Bygningerne ved lige, og Byggeudvalget er jo for sit Vedkommende, men det var mere af praktiske Grunde, vejet tilbage for at foreslaa væsentlige Begrænsninger med Hensyn til Reparationer og Vedligeholdelsesudgifter, saa længe der ikke var Tale om Indgreb i det foreliggende Byggeri, men ren Vedligeholdelse. Men over for Spørgsmaalet, om man, hvis Materialesituationen bliver værre og værre, skal forbeholde Materialerne til Vedligeholdelse eller til Nybyggeri, maa jeg for mit Vedkommende sige, at jeg saa absolut maa foretrække Nybyggeriet. Det er ganske rigtigt, at mange Ejendomme ikke er holdt saa vel ved lige, som de egentlig burde være, men der er, som Situationen er i Øjeblikket, heller ikke materialemæssigt Raad dertil, og der vil jeg gøre opmærksom paa, at vi for faa Aar siden dog havde en Lovgivning, som i høj Grad animerede til Reparationer af Bygninger og gav Tilskud dertil, saadan at der for en 2—3 Aar siden er iværksat Reparationsarbejder, som ellers ikke vilde være sat i Gang, saa at hele det Spørgsmaal ikke ligger saa forfærdelig haardt. Disse Bemærkninger skulde altsaa tendere i den Retning, at jeg for mit Vedkommende, hvis Materialesituationen strammer til, ikke vilde være bange for at foreslaa endnu mere vidtgaaende Begrænsninger i den øjeblikkelige Vedligeholdelse end foreslaaet af Byggeudvalget.

Naar man undersøger, hvad der anvendes af Materialer og af Arbejdskraft til andet end Boligbyggeri, saa vil man se, at der er sket en meget uheldig Forskydning. Til Opførelse i Løbet af et Aar, ikke til Færdiggørelse, men til Opførelse af ca. 12 000 Lejligheder med den forlængede Byggeperiode, vi jo har, skal der anvendes ca. 8 000 Bygningsarbejdere. Af Bygningsarbejdere findes der i dette Land ca. 55 000, og det vil sige, at der nu bruges af Bygningsarbejderne en ca. 14 pCt. til Nybyggeri, hvor der i 1939 anvendtes 34 pCt. Dette betyder en meget stærk Forskydning bort fra Nybyggeriet til Reparationsarbejder og andet. Beskæftigelsen ved Reparationsarbejder udgjorde i 1946 65 pCt. af Byggearbejderne imod en Arbejdsstyrke i 1939 paa 45 pCt. Det vil efter min Mening sige, at der med de knappe